

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. ledna 2020 před samosoudkyní JUDr. Jiřinou Říhovou

takto:

Obžalovaný

Tomasz Marcin P [REDACTED],

narozen [REDACTED] v Polsku, občan Polské republiky, naposledy bez práce, bytem [REDACTED],

je vinen, že

dne 15. 3. 2019 okolo 19:00 hodin v Kladně, v ulici Obránců míru 2427, v baru Tipsport, před nejméně dalšími 10 hosty, vulgárně urážel poškozeného Lukáše H [REDACTED], zezadu k němu přistoupil, vzal ho do kravaty a strhl ho z barové židle, v důsledku čehož poškozený nekoordinovaně upadl na zem a zlomil si střední část první záprstní kůstky levé ruky bez posunu kostních úlomků s mírným otokem měkkých tkání palcového valu levé dlaně, kteréžto poranění omezovalo poškozeného na obvyklém způsobu života po dobu delší než 7 dní,

tedy

- jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném a veřejně výtržnosti tím, že napadl jiného,
- jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

- jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
- jednak přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **11 (jedenácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění

1. Po dokazování provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj popsáný ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný Tomasz Marcin P. v přípravném řízení k věci nevypovídal. U hlavního líčení rovněž nevypovídal, neboť hlavní líčení se konalo v nepřítomnosti obžalovaného.
3. Z účasti na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku byl obžalovaný Tomasz Marcin P. zcela jasně a jednoznačně usvědčován výpověďmi poškozeného Lukáše H. tak, jak je učinil v přípravném řízení a u hlavního líčení. Tento svědek v podstatě shodně vypověděl v přípravném řízení i u hlavního líčení, že seděl v předmětném baru. Mezi 17. a 18. hodinou došlo ke konfliktu se servírkou z hospody od vedle, Vendulou Š., která odhodila kus pizzy na pult a zbytek hodila po svědku H. Poškozený ji vyzval, aby opustila bar a ona mu začala sprostě nadávat. Po opuštění baru se po deseti minutách Vendula Š. do baru vrátila s obžalovaným a se svědkem Karlem L. Došlo znovu ke slovnímu konfliktu a hrubým urážkám ze strany obžalovaného. Obžalovaný následně vzal poškozeného do takzvané kravaty, a společně spadli na zem. V tu dobu poškozený seděl na barové židli. Po pádu mu zůstala levá ruka pod tělem. Když ležel na zemi, tak utřil několik ran, kopanců a úderů pěstí. Neví však, kdo jej udeřil. Po incidentu cítil bolest v levé ruce v oblasti palce. V nemocnici zjistili, že má zlomeninu ruky, se kterou byl v pracovní neschopnosti jeden měsíc.
4. U hlavního líčení, jak bylo uvedeno, Lukáš H. na své výpovědi z přípravného řízení setrval a uvedl, že v rozhodné době se dostavil na místo činu za Kimem H., je to jeho kamarád. Přišla paní, nepamatuje si jméno, objednala si pizzu a začala na H., ať dělá a začala mu

nadávat. H[] jí proto dal pizzu, i když ještě nebyla úplně hotová. Vzala tu pizzu, kousla do ní a hodila ji na skleničky v baru a začala vulgárně nadávat. Pak hodila podtácky po H[]. Řekli jí, ať jde ven. Ona asi po dvou minutách se dostavila se dvěma muži. On, svědek H[], seděl, oni přišli, zařvali „kde jsou ti dva čůráci“, on seděl proti Kimovi H[]. Obžalovaný chytil svědka do kravaty, jak ho tahal, svědek spadl na zem. H[] to roztrhával a tím to skončilo. Ještě chvíli pořvávali a pak odešli. Jak obžalovaný strhával svědka z té židle, tak se svědek otáčel, ruku nechal pod sebou a na tu ruku spadl a tak mu vzniklo poranění. Svědek měl ještě po operaci kolena, ale byl s tím u lékaře a lékař mu řekl, že po tomto konfliktu s obžalovaným je koleno poškozeného v pořádku. Svědek uváděl, že obžalovaného neznal, ale pak tam někdo mluvil o obžalovaném Tomasz Marcini P[], že je to on, kdo ho strhl. Že to byl obžalovaný, kdo ho strhl, se dozvěděl od L[] v jedné hospůdce, že to byl obžalovaný P[], který Lukáši H[] způsobil poranění. Nikoho z těch, co přišli s obžalovaným, svědek neznal.

5. Z popisu výpovědi poškozeného Lukáše H[] je zcela zřejmé, že popisují skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku rozsudku a jsou vůči obžalovanému P[] zcela jasně a jednoznačně usvědčující tak, jak je popsáno shora.
6. Soud považoval výpovědi poškozeného H[] za zcela věrohodné, pokud byly vůči obžalovanému usvědčující, neboť byly učiněny i v souladu s dalšími důkazy, které ve věci obžalovaného byly provedeny.
7. Především výpovědi poškozeného byly v souladu s výpověďmi svědka Kima H[].
8. Tento svědek shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení vypověděl, že v rozhodné době na rozhodném místě byl za barem, H[] přišel za ním na pivo. Přišla jedna holka odvedle z hospody Vendula, že chce udělat dvě pizzy do boxu. Odešla, přišla za minutu a stále pokřikovala, kde jsou ty pizzy, že je musí svědek H[] udělat. Dal jí je proto napůl syrové. Pizzu začala jíst tam a hodila ji na něj a H[] ji slušně požádal, ať to nehází na sklo. Ona jim nadávala „čůráci, zmrdi, debilové“, pak po H[] hodila ty dvě krabice s pizzou, stojánky a utekla do své hospody. Asi za minutu, vzápětí přišel obžalovaný Tomasz Marcin P[] ještě s jedním mužem. Hned, jak přišel, tak zařval „kde jsou ty čůráci“. Viděl poškozeného Lukáše H[], vzal ho do kravaty a šlehnul s ním na zem. Pak ta Vendula H[] mlátila zezadu. Skončilo to tak, že utekli. H[], když vstal ze země, bolel ho prst, svědek H[] mu na to dával led a pak jel na pohotovost. Zranění se H[] stalo tak, jak spadli na zem, jak ho tam shodil obžalovaný P[]. Vzal ho zezadu a shodil ho na zem. Obžalovaného P[] svědek znal, věděl, o koho jde. Věděl, že je to P[], občas dělal v hospodě, znal ho od vidění. Obžalovaný vulgárně nadával, když odcházeli, stalo se to, když v hospodě kromě něho a H[], bylo ještě asi deset lidí.
9. Svědkyně Vendula Š[], žena, která podle výpovědí svědků H[] a H[] se nejprve dostavila pro pizzu do baru a přítelkyně obžalovaného Tomasz Marcina P[] uvedla, že její přítel P[] nikoho nenapadl, naopak byl mužem v Tipsportu napaden a přehozen přes stůl, když si ten muž něco udělal s rukou. To si udělal sám, její přítel mu nic neudělal, ani se ho nedotkl. Její přítel P[] do Tipsportu přišel rozumně se domluvit, co se stalo. Víc nechtěla svědkyně k věci uvádět.
10. Soud hodnotil výpověď svědkyně Š[] jako zcela nevěrohodnou učiněnou v rozporu s dalšími důkazy, které byly ve věci obžalovaného zajištěny a to zejména s výpověďmi svědků H[], H[] a v neposlední řadě i ze skutečností, že poranění bylo zjištěno u poškozeného H[], tedy s lékařskými zprávami a znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství. Poranění utrpěl poškozený nikoliv obžalovaný P[] a je nutné zkonstatovat, že svědkyně vypovídala jako přítelkyně obžalovaného zjevně zcela účelově ve snaze zlepšit postavení obžalovaného P[] v rámci trestního řízení, když zjevně, jak vyplývá z výpovědí svědků H[] a H[], to byla svědkyně, která vyprovokovala skutkový děj, ke kterému nakonec

došlo a který je popsán ve výroku rozsudku. I z tohoto důvodu zjevně svědkyně nelíčila skutkový děj pravdivě.

11. Jak bylo uvedeno, soud hodnotil jako věrohodné výpovědi poškozeného ve světle výpovědi svědka H[REDACTED] a v neposlední řadě ve světle lékařských zpráv o poranění poškozeného a znaleckého posudku z oboru soudního lékařství.
12. Z lékařských zpráv a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství soud zjistil, že poškozený Lukáš H[REDACTED] utrpěl v důsledku jednání obžalovaného zlomeninu střední části první zápěstní kůstky levé ruky bez posunu kostních úlomků s mírným otokem měkkých tkání palcového valu levé dlaně. Toto poranění omezovalo poškozeného v obvyklém způsobu života po dobu pěti týdnů, vyražením levé horní končetiny z obvyklých každodenních činností a zátěže znehybněním sádrovým obvazem.
13. V neposlední řadě byl obžalovaný z trestné činnosti usvědčován provedeným ohledáním na místě činu, pořízenou fotodokumentací a úředním záznamem policie České republiky o oznámení trestné činnosti svědkem Kimem H[REDACTED].
14. Po zhodnocení shora popsáných skutečností dospěl soud k závěru, že z nich vyplývá zcela jasný a jednoznačný závěr, že obžalovaný Tomasz Marcin P[REDACTED] měl účast na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku a ta byla zcela jednoznačně a nepochybně zjištěna. Obžalovaný na místě veřejnosti přístupném před nejméně dalšími deseti osobami fyzicky napadl poškozeného Lukáše H[REDACTED] a způsobil mu poranění mající povahu ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku, když újma na zdraví poškozeného trvala nejméně pět týdnů. K poranění poškozeného došlo v důsledku nekoordinovaného pohybu po vzetí poškozeného obžalovaným do kravaty a shoení z barové židle. K poranění poškozeného došlo v přímé souvislosti s jednáním obžalovaného a obžalovaný byl nejméně srozuměn s tím, že jednáním shora popsáním, tedy pokud někoho shodí náhle z barové židle a omezí ho zásadním způsobem v pohybu, může mu způsobit vážnější poranění.
15. Pokud soud učinil shora popsané závěry, musel učinit i ty, že obžalovaný svým jednáním s ohledem na popsané skutečnosti se jednak dopustil na místě veřejnosti přístupném a veřejně výtržnosti tím, že napadl jiného a jednak jinému úmyslně ublížil na zdraví. Spáchal tak jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, jednak přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku.
16. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně veřejného pořádku, majetku, zdraví a života občanů.
17. Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako k přitěžujícím okolnostem ke skutečnostem, že obžalovaný byl v minulosti mnohokrát soudně trestán. Má uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, který dosud nenastoupil a v době, kdy měl nastoupit výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody se dopouští trestné činnosti. Trestné činnosti se dopustil rovněž v době podmíněného odsouzení, ve zkušební době tohoto podmíněného odsouzení. Na základě popsáných přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že účelu trestu u obžalovaného může být dosaženo pouze uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody. Soud uložil nepodmíněný trest odnětí svobody obžalovanému ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, když jako polehčující okolnost na straně obžalovaného hodnotil soud skutečnost, že obžalovaný svým jednáním nezpůsobil vážnější újmu na zdraví poškozenému, zejména z hlediska skutečnosti, že poškozený již předtím se léčil pro poranění kolena.
18. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou tak, jak to odpovídá zákonu, neboť nesplňuje podmínky pro zařazení pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou.
19. Česká průmyslová zdravotní pojišťovna byla odkázána se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení. Ke zjišťování skutečné výše nároků této poškozené na náhradu škody

by musel soud provádět další dokazování, které přesahuje potřeby trestního stíhání a podstatně by jej protáhlo, zejména zjišťovat výpověďmi poškozeného, zda mu byly poskytnuty úkony zdravotní péče tak, jak byla jejich hodnota vyúčtována pojišťovnou apod. Soud proto ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal poškozenou zdravotní pojišťovnu na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 7. ledna 2020

JUDr. Jiřina Říhová v.r.
samosoudkyně